

זה הדירן

زوهديرخ ZO HADEREKH

גיליון 7, 12 בפברואר 2020

הזכות של עמנו

עסקת המאה: עדותו של אזרח ערבי תושב טירה

עבודתם, את ספסלי לימודיהם, ואת קשריהם עם בני משפחותיהם. ומדוע הכלילו בתוכנית את שלילת האזרחות? בעיקר כדי לצמצם את מספרו ומשקלו של המיעוט הלאומי שיישאר בישראל, כך שיהיה קל יותר לדכאו ולהפלותו. זו הסיבה האמיתית. כל נימוק אחר, כמו זה המציע לאפשר לתושבי ואדי ערה והמשולש להפוך חלק מהמדינה הפלסטינית, הוא שקר ותו לא. הרי לפי תוכנית זו מדינה עצמאית לא תהיה כלל. התבוננתם במפת טראמפ? נו, ומה אתם רואים בה? במקרה הטוב, המשולש יהיה הגטו האחרון והגדול ביותר בעולם של כוח אדם זול ומדוכא, משולל כל זכות אזרחית

אני רוצה לספר לכם על אימא שלי. מדוע שתכירו אותה? כי היא תושבת העיר החשובה – טירה. כן, טירה, העיר המפורסמת שהבית הלבן בכבודו ובעצמו הקדיש לה ולשכנותיה במשולש פסקה שלמה בתוכנית טראמפיהו – "עסקת המאה".

אימי, רביחה, נמנתה עם האחיות הערביות הראשונות בבית החולים מאיר, שם עברה כ-40 שנה. רב ימי חייה עסקה בהצלת חיים – של יהודים וערבים כאחד. היום היא פנסיונרית בת 74 או 75. אנחנו לא יודעים בוודאות כי תעודת לידתה אבדה יחד עם משחקה ומגרשי ילדותה ב-1948 – כשהייתה בת שלוש או ארבע.

ולאומית. שם רוצים לכלוא אותנו.

אך לשם אנחנו לא נלך, ואנחנו ניאבק, כאזרחים בישראל, כדי שהגטו הזה לא יוקם, ולא נתפשר על פחות ממדינה פלסטינית עצמאית בגבולות יוני 67' עם הכרה בכל זכויותיו של עמנו הפלסטיני. הודות לכך, דורות של ישראלים יודו לנו על שחרורם גם הם מהכיבוש הנורא. זה הכיבוש, שמשום שאיננו משרתים אותו, מישוהו חושב שתרם לחברה יותר מאמי.

אז בואו נעשה סדר: בכל מדינות העולם המתוקנות, בגין שירות צבאי או אזרחי מקבל המשרת הטבות אינדיבידואליות. הטבות ולא זכויות. אינדיבידואליות ולא קולקטיביות. אבל למה לדבר על העולם? בואו נתבונן במה שקורה כאן: בני עמנו מהעדה הדרוזית משרתים עשרות שנים בצבא. ומה יש להם שאין לנו? הריסות בתים? יש! הפקעת אדמות? יש! אפליה בתקציבים? יש! אה, יש להם דבר אחד שאין לנו – בתי קברות צבאיים. על זה אנחנו מוותרים – ממש, ממש תודה!

אנשים, התעוררו: במדינת ישראל ישנו מיעוט לאומי ערבי פלסטיני גדול הנאחז באזרחות הישראלית ובשייכותו הלאומית. טיפחנו את האיוון הזה במשך 70 שנה ונרדע לשמור עליו לעולם. הבעיה איננה בנו, אלא בימין שמסרב להשלים עם מציאות זו.

אמג'ד שביטה

אמי, כמו אבי, עבד אלמאנן, ושאר בני משפחתם היו בני מזל, כאשר לאחר גירושם מכפר מיסכה עברו לטירה, המרוחקת ממנו רק שני קילומטרים. ובכל זאת, אמי זוכרת את הגירוש כטרגדיה נוראית. כמה שנים אחר כך, אביה של אמי נורה למוות בדם קר בידי חיילי צה"ל בטענה ש"הסתגן" בחזרה לכפרו המקורי. למרות הכל, דבר אחד אמי לא ידעה: ייאוש!

"איך היה לך אמא, עם כל היהודים?" אנחנו שואלים, והיא עונה: "גן עדן לא היה. היה קשה. אך גזענות כזו כמו שאנחנו מרגישים היום, לא חווינו. אנשים התביישו לדבר אלינו כך, לפקפק באזרחותנו, ולזלזל במעמדנו". המשפט הזה לא יוצא לי מהראש. אמא שלי, שהייתה הערבייה היחידה כמעט בבית החולים לאורך שנים רבות, הרגישה אז פחות עוינות מוזו שאנחנו חווים היום. ואני יודע למה: כי אנחנו הפכנו, למרות הכל, מ"חוטבי עצים ושואבי מים" למיעוט לאומי חזק. ואתם יודעים היטב, באילו נשאים מתחילים להירדף מיעוטים מצליחים!

אמי יודעת שתוכניתו ההזויה של טראמפ אינה בת יישום – אך את עיקר מטרותיה תוכנית זו כבר השיגה: ההצעה ההזויה הפכה את כל השאלות המגוננות ללגיטימיות, והציבה את שיח שלילת האזרחות על סדר היום. לא שלילת אזרחות של "פורע חוק" אחד או שניים, אלא של מאות אלפי אזרחים, שיאבדו את מקומות

ילדים יקרים: עזרו לג'קי למצוא את אורלי

"אורלי לוי-אבקסיס עושה כל מה שאפשר כדי שכולם יבינו שההליכה עם מרצ בבחירות הקרובות מעוררת בה רתיעה קשה. כבר 11 יום עברו מאז שהוכרז על הסיכום לזווג את המפלגות, אבל בעמוד הפייסבוק שלה אין זכר לשותפים הלא-טבעיים, אפילו תלתל אחד של ניצן הורוביץ לא תמצאו שם. בפוסטים שהיא מעלה בקצב נינוח של פעם בשלושה ימים, מופיעים רק היא ועמיר פרץ, עם הכיתוב 'העבודה-גשר', כאילו חלום חלמנו. השבוע הושק באופן חגיגי קמפיין הבחירות של העבודה-גשר-מרצ בבאר שבע, בירת הפריפריה, ומי לא באה? אבל היא לא משחקת משחקים - היא שנאה את מרצ לפני, והיא שונאת אותה אחרי. בישראל אין דבר טבעי יותר כיום מלשנוא שמאלנים, וניכרים דברי אמת: נראה שלוי-אבקסיס אותנטית, לפחות במובן הזה. השאלה היא מה אמורים לעשות מצביעי מרצ הוותיקים, שיאלצו לשלשל לקלפי את הפתק 'אמת' לראשונה בחייהם, בידיעה שמספר שתיים ברשימה שהם מצביעים לה מעדיפה לחטט בפחי זבל בבית שאן מאשר ללחוץ את ידו של עיסאווי פריג".

(דני בר-און, "הארץ", 31.1)

חינוך פוליטי ימני

"אחרי שנפתלי בנט הפך לשר החינוך זינקו הוצאות המשרד על פרסום בכלי תקשורת מגזריים, לעתים במאות אחוזים, עד כ-1.5 מיליון שקל בשנה. המרוויחים הגדולים: תחנת הרדיו 'גלי-ישראל', 'סרוגים', 'כיפה', 'בשבע' ו'ערוץ 7'".

(איתמר ב"ז, "העין השביעית", 2.2)

אמרי לי מי ידידך ואומר לך מי את

"הבעיה הגדולה היא שהמחיצה הפוליטית הקיימת בחברה החרדית לא מוכרת כבעיה של החברה הישראלית. זו בעיה של הנשים החרדיות בלבד, שהן נדרשות לפתור בכוחות עצמן. 'כשיהיו 500 אלף נשים חרדיות שידרשו ייצוג, הבעיה תפתר מעצמה', אמרה לי ח'כית לשעבר ממפלגת העבודה. 'אם נכפה על החרדים נשים, מחר יכפו עלינו ערבים', אמרה לי ח'כית אחרת מהבית היהודי. 'לא מעוניינת להיפגש אתכן', הוסיפה ח'כית מהליכוד. דווקא עם ח"כ עאידה תומא-סלימאן הסתדרנו נפלא: אחיות לגורל של חברה דתית ומדירה שמנצלת את הערכים הליברליים של מדינת המעטפת כדי להרחיב את גבולות ההדרה".

(אסתי רידר אינדורסקי, מוסף "הארץ", 31.1)

קצת פרופורציה

"... ותודה לשליחנו המיוחד בסין, העוקב אחר המאבק בנגיף הקורונה. ברצוני להזכיר שאשתקד מתו כ-8,000 חולים ברחבי צרפת כתוצאה מסיבוכי מחלת השפעת".

(מתוך מהדורת החדשות של הטלוויזיה הצרפתית, 3.2)

אין שום פרופורציה

"ביקורת קשה נמתחה כלפי ישראל מכיוון השגרירות הסינית בעקבות ההחלטה בישראל למנוע את כניסתם של הבאים מסין. השגריר הסיני השווה את המקרה לסירוב מדינות העולם לקבל אליהן את היהודים בתקופת השואה: 'זה מזכיר לי את מלחמת העולם השנייה, את הימים האפלים של תולדות האנושות. מיליוני יהודים נרצחו והרבה מהם נאסרו לכניסה למדינות שאליהן רצו להיכנס. מעט מדינות פתחו את שעריהן - אחת מהן הייתה סין. אנחנו מעולם לא סגרנו את שערינו. אני מקווה שישראל מעולם לא תסגור את שעריה לסינים'. בהמשך, הבהירה השגרירות כי לא הייתה כוונה להשוות בין השואה לבין הצעדים שנוקטת ישראל, והתנצלה על הדברים".

(מהדורת חדשות בערוץ 13, 2.2)

דברים בשם אומרם

ידידי היקר ביבי

"הסיגרים שביקש ביבי היו יקרים. 1,100 דולר לקופסה של עשרה. אני בן אדם עשיר ויכול להרשות לעצמי לקנות סיגרים בכל מחיר אבל בחיים לא הייתי משלם 110 דולר לסיגר. רק מתוך עיקרון. קניתי את זה כי אמרתי לו שאני אביא סיגרים".

(עדומו של שלדון אדלסון במשטרה, הבלוג של רביב דרוקר, 1.2)

מכתבים

למערכת

סל התרופות: כמו אקמול לחולה סרטן

מדי שנה רועשת וגועשת התקשורת סביב סל התרופות; מה ייכנס ומה יישאר בחוץ, מי יזכה לטיפול רפואי ומי יאלץ לשעבד את עתידו ואת עתיד ילדיו למען כמה שנות חיים נוספות, מי יחיה ומי ימות. הדיון האינסופי מרחיק אותנו מהשאלה הבסיסית: האם מדינת ישראל צריכה לספק לכל אזרחיה תרופות ומענים לכל המחלות?

אם המדינה טוענת שהיא איננה יכולה לתת מענה מלא לכלל הצרכים הרפואיים, אז הגיע הזמן לעצור את המשחק הזיני בחייהם של החולים ובני משפחותיהם. צריך פשוט להגיד לתושבים שהמדינה איננה יכולה לספק את כל צרכי הבריאות. מי שיש לו - שיחיה, ומי שאין לו - שימות.

המסר הוא שמי שיכול להרשות לעצמו עדיף שיבטח את עצמו כראוי, כי המדינה לוקחת על עצמה רק טיפולים בסיסיים. הדבר שקול, במידה רבה, למתן כדור אקמול לחולה סרטן. התקציב הנתון איננו מספיק ליותר מכך - יש להכפיל, לשלש או לרבע את הכספים המופנים לתרופות ולטיפולים שבסל כדי לספק טיפול הולם לכל הזקוקים לו.

הבעיה השנה חמורה אף יותר. בשל המצב הפוליטי ואי-אישור תקציב המדינה לשנת 2020, אי-הוודאות באשר לסל התרופות גדל, ואפילו המשך הסל הקיים מוטל בספק. הגיע הזמן שמדינת ישראל תקבל החלטה אמיצה להציג בפני אזרחיה את המציאות ולא תמכור אשליות. בחיי אדם אסור לשחק.

אזרחי ישראל, גם הבריאים שבהם, צריכים להבין כי כשיגיעו למצב בו יזדקקו לתרופות יקרות כבר יהיה מאוחר מכדי לצעוק ולדרוש. זה הזמן לצאת לרחובות ולדרוש תקצוב הולם לסל הבריאות כך שיכסה את כל התרופות הנדרשות - מבלי לעשות איפה ואיפה. אסור לנו להפקיר לגורלם את החולים במחלות שהטיפול בהן (שוב) לא נכלל בסל התרופות.

ד"ר אודי פרישמן

מומחה בתחום ביטוחי הבריאות והסיעוד ומדיניות בריאות

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

עסקת המאה: על ניבוש וקפיטליזם

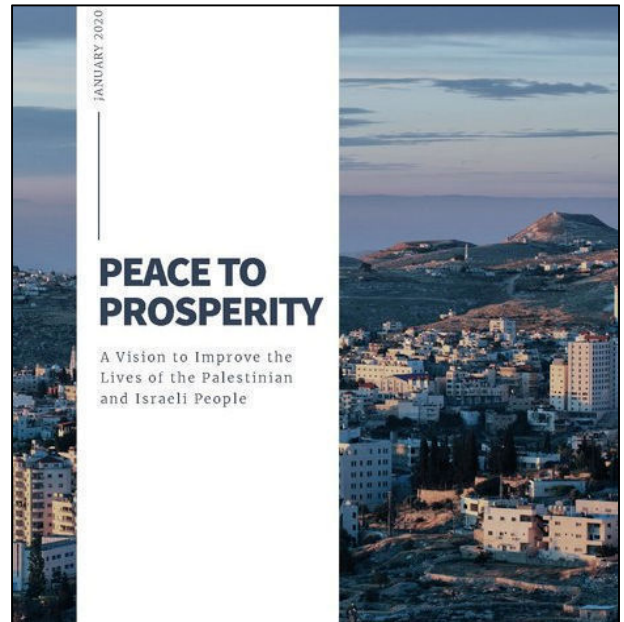
התוכנית מבטיחה השקעות עתק בתשתיות, בתקשורת, בתחבורה, במים, באנרגיה ואף בבריאות ובחינוך. אך מאין יבוא הכסף? לפי התוכנית, רובו יגיע "מהמגזר הפרטי" (איזה מגזר פרטי? איפה? מתי? לטראמפ פתרונות).

בתוכנית מדובר על מימון בסך כ-50 מיליארד דולר תוך עשור, אבל בפועל אמורים הפלסטינים לקבל רק כמחצית מהסכום – היתר יינתן כאתנן למדינות חסות נוספות של ארה"ב באזור: מצרים, ירדן ולבנון. בניכוי הכספים שיגיעו למדינות השכנות, אמורים הפלסטינים לקבל סיוע בינלאומי של כמיליארד דולר לשנה – פחות ממה שהם מקבלים כעת! ועוד נקודה מעניינת בתוכנית: גם ישראל תקבל סיוע מיוחד, בגלל שב-1948 "נוצרה הבעיה של הפליטים הערבים והיהודים גם יחד". "הפליטים היהודים" אמורים לקבל פיצויים אישיים ומדינת ישראל תקבל פיצויים אף היא, על "עלויות קליטתם של הפליטים". ומה יקבלו הפליטים הפלסטינים? הצחקתם את הוגי עסקת המאה: כלום, כמוכן.

אפרים דויד

לעיון במסמך "שלום לשגשוג":

<https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2020/01/Peace-to-Prosperity-0120.pdf>

מעיון במסמך עב-הכרס (181 עמודים!) שפרסם הממשל האמריקאי תחת הכותרת "שלום לשגשוג", עולה בבירור שהיעד המרכזי של "עסקת המאה" שרקחו נשיא ארה"ב, דונלד טראמפ, וראש ממשלת ישראל, בנימין נתניהו, הוא המשך הכיבוש – באמצעים אחרים. ליתר דיוק: המשך הכיבוש באמצעים מוגברים.

אך הכותרת למסמך, המשמש תשתית רעיונית ל"עסקה" (בה יש רק צד אחד: ישראל וארה"ב), נכונה. אכן, התוכנית תבטיח את שלום השגשוג של בעלי ההון האמריקאים והישראלים. כי "עסקת המאה" היא עסקה עבור בעלי המאה, ויש בה מפסידים רבים – בייחוד הפלסטינים.

כמוכן שאין במסמך "מדינה פלסטינית", כפי שחוששים רבים בקרב המתנחלים וראשי הימין. במסמך ישנו לכל היותר בנטוסטן עלוב, בלי עצמאות ממשית, בלי צבא (השטח יכותר מכל עבר בידי צה"ל), בלי שליטה בגבולות, בלי נמל וכלי שדה תעופה (על פי התוכנית אלה יוקמו ב-2035, אם וכאשר, ומיקומם אינו מצויין); בלי מטבע נפרד וללא עצמאות כלכלית כלשהי. ה"מדינה הפלסטינית" תהיה לא יותר ממושבה של ישראל, שהיא בעצמה ניאו-קולוניה אמריקאית.

מהו בנטוסטן - מצא את ההבדלים

בנטוסטן הוא הכינוי הלא-רשמי שניתן לכל אחת מעשר "מדינות" חסות שהקים משטר האפרטהייד בדרום אפריקה ואשר נמוגו עם מיגור ההפרדה הגזעית ב-1990. בבנטוסטנים התגוררו רק שחורים שזכו ב"אוטונומיה" (ע"ע תוכניתו של מנחם בגין). את המינוח שאבו משמה של אחת הקבוצות האתניות בדרום אפריקה: הבנטו, ששםם שימש לעיתים בדרום אפריקה לתיאור שחורים באשר הם.

הבנטוסטנים, אותם ניהלו שליטי בובות של משטר האפרטהייד, הפכו במהרה מוקד פעילות עבור בעלי ההון של דרום אפריקה הקפיטליסטית ושל... ישראל הרחוקה. ללא חוקי עבודה, ללא כל רגולציה וכלי דין ודיין, היו הבנטוסטנים גן עדן ניאו-ליברלי עלי אדמות. שום מדינה בעולם לא הכירה בהם, אך חלקם פתחו "משרדי אינטרסים" בתל-אביב.

ישראל פתחה במלחמת סחר נגד הרשות הפלסטינית

שר הביטחון נפתלי בנט הורה השבוע (9.2) להפסיק את הייצוא החקלאי הפלסטיני דרך ירדן. זאת, לאחר שבשבוע שעבר הפסיק את הייבוא החקלאי מהרשות הפלסטינית לישראל. זו רק המנה הראשונה למה שצפוי בתוכנית טראמפ. החלטתו של בנט נתקבלה לאחר חודשים של ניסיונות חוזרים מצד שלטונות הכיבוש לאלץ את הרשות לרכוש בכפייה עגלים מהמגדלים הישראליים. הרשות מעוניינת להפסיק את שיטת התכתיבים, לפיה היא חייבת לייבא עגלים מישראל ביוקר – במקום לרכושם במחיר זול יותר במדינות אחרות. עד לפני כמה חודשים רכשה הרשות 90% מהעגלים ממגדלים בישראל - 130 אלף עגלים בשנה. ברשות החליטו במקום זאת לייבא עגלים מאירופה באמצעות 11 חברות פלסטיניות שונות.

בשיטה הקולוניאלית הקיימת, כופים שלטונות הכיבוש על הפלסטינים תלות כלכלית בישראל – והם שוללים מהפלסטינים את הזכות לקבל החלטה המתנגדת לתלות זו. אבל כדאי להזכיר כי גם הקפיטליזם הישראלי תלוי במידה רבה בשוק הפלסטיני הכבוש. השטחים הם אחד משוקי הייצוא המרכזיים של ישראל. דובר משרד הביטחון מסר: "חודשים ניסינו לפתור בהידברות את משבר העגלים, שהוביל לפגיעה קשה ומתמשכת בסקטור מגדלי הבקר בישראל ולקריסת מאות משקים בענף". בהתאחדות החקלאים אומדים את נזקי הפסקת יצוא העגלים ב"אובדן פרנסתן של כ-550 משפחות שמפעילות את הענף ועוד 2,000 עובדים שאיבדו את הכנסותיהם".

באוצר מסרבים מזה שנים למסור פרטים על הסחר בין ישראל לרשות הפלסטינית. לפי אומדנים, הייצוא משטחי הרשות לישראל נאמד בכ-14 מיליארד שקל לשנה; והייבוא, לרוב תוצרת חקלאית, בכ-3 מיליארד שקל.

המשפט נגד בכרי רדיפה למען יראו וייראו

מהומה פרצה בשבוע שעבר (6.2) בבית המשפט המחוזי בלוד בעת פתיחת הדיון בתביעת לשון הרע נגד יוצר הסרט "ג'נין ג'נין", הבמאי והשחקן מוחמד בכרי. בדיון נחקר בכרי במסגרת משפט הדיבה שמנהל נגדו סא"ל (מיל') ניסים מגנאגי שהשתתף במלחמת "חומת מגן" ב-2002. במהלך המהומה קראו אנשי ימין לעבר תומכיו של בכרי: "אתם תומכים במחבלים!". בתגובה הטיחו בהם תומכי בכרי: "שקרנים!". עו"ד ישראל כספי, המייצג את התובע, צעק: "זו מדינת ישראל, זו לא פלסטין! זו המדינה שלנו". לדיון בבית המשפט הגיעו אישי ציבור, בהם מזכ"ל מק"י, עאדל עאמר, חברי הכנסת עאידה תומא-סלימאן, יוסף ג'בארין ועופר כסיף (חד"ש – הרשימה המשותפת) ויו"ר ועדת המעקב של הציבור הערבי בישראל מוחמד ברפה. מטעם יוצרי הסרט נכחה גם נציגה מארגון זכויות אדם באיטליה.

זו תביעת לשון הרע השנייה שהוגשה נגד בכרי. התביעה הקודמת נגדו נדחתה משום שהלוחמים שעתרו כלל אינם מופיעים בסרט, ואין אפשרות חוקית להגיש תביעת לשון הרע במקרה כזה. בכתב ההגנה טוען בכרי לרדיפה ולהשתקה פוליטית באצטלה של תביעה משפטית עניינית. בכרי ציין כי אין כל טענה בסרט כלפי מגנאגי, ולא ניתן לזהותו בו. את בכרי מייצג עורך הדין מיכאל ספרד.

מגנאגי הגיש את תביעת לשון הרע נגד בכרי בנובמבר 2016. הוא דורש 2.6 מיליון שקלים בטענה לרשלנות וללשון הרע של בכרי כלפיו. פרקליטות המדינה הצטרפה כצד להליך המשפטי, בעקבות החלטה שאישר היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט.

"אני גאה שעשיתי את הסרט 'ג'נין, ג'נין'. הבאתי את הקולות האותנטיים של תושבי המחנה", אמר בכרי במהלך החקירה הנגדית. "אין לאיש מונופול על האמת. גם בית המשפט מורכב מאנשים, לא מאלוהים", השיב בכרי לשאלה מדוע לא ערך את הסרט מחדש לאחר שבית המשפט העליון קבע בעבר שבסרט ישנה "מגמה מכוונת לעיוות של הדברים". "מדובר ברדיפה למען יראו וייראו", אמר בכרי בתום הדיון. "נעשו בארץ ובעולם סרטים חריפים יותר, ולא עשו ליוצריהם דבר".

המטרה היא למנוע מאחרים לעשות סרטים ושאי לא אעז לפתוח את הפה אחר 18 שנים של הליכים". עו"ד ספרד הדגיש, כי "הסרט יצא לפני 18 שנים ועדיין רודפים את בכרי למרות שנסתיימה תקופת ההתיישנות. זה תיק שצריך היה להיזרק בשל התיישנות ואשר הוגש בידי אדם שטוען שלחם בג'נין אבל בסרט אין נגדו טענה כלשהי. זה ניסיון להשתיק את ההשמעה של הסיפורים של תושבי ג'נין, שחוו את הקרבות באופן שונה".

איגוד הבמאיות והבמאים והפורום הדוקומנטרי בישראל גינו את הגשת כתב האישום והביעו תמיכה "בחרנו היוצר בכרי מול מסע הרדיפה וההפחדה שמולו הוא עומד. אין דרך להבין את המסע הזה מלבד רדיפה חסרת גבולות הנמשכת שנים ארוכות, במהלכן דחו בתי המשפט כבר שלוש עתירות דומות". עוד הדגישו: "כבר חמש עשרה שנה סובל בכרי עינוי דין בעקבות הסרט שביים, 'ג'נין ג'נין'".

ח"כ עודה: לא נמליץ על גנץ אם יתמוך בעסקה

תמיכתו של יו"ר כחול לבן בעסקת המאה של טראמפ תמנע ממנו את המלצתה של הרשימה המשותפת כאשר יבקש מנשיא המדינה מנדט להרכבת הממשלה – כך אמר יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש) בריאיון ששודר השבוע (9.2) באתר "וויינט". "הוא לא יקבל את ההמלצה שלנו, זה צריך להיות הכי ברור שיש. אם זה הכיוון של גנץ – אין מצב".

ח"כ עודה הדגיש: "ישנה התפיסה של 'רק לא ביבי', אך מבחינתי זה 'רק לא דרכו של ביבי'. כלומר, אנחנו מבקשים לשנות את המדיניות ולא רק את האיש. ממשלה שתקדם את עסקת המאה, דה-לגיטימציה לאוכלוסייה הערבית ופגיעה במרחב הדמוקרטי איננה המקום שלנו". הוא הוסיף: "אני מאמין ששלוש צריך לעשות בין שני העמים ולא כעסקה בין שני מושחתים".

בחד"ש גינו את הירי של תושב חיפה לעבר שוטרים בירושלים

תושב חיפה, שאדי בנא בן 45, פתח באש (6.2) לעבר שוטרים סמוך לשער האריות בירושלים וגרם לפציעתו של אחד השוטרים. השוטרים ירו לעברו וגרמו למותו. יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש), גינה את הירי והוסיף: "האזרחים הערבים במדינה בחרו במאבק אזרחי ודמוקרטי למען סיום הכיבוש, למען שלום ושוויון". בראיון שנערך עמו באתר "וויינט" (ר' ידיעה לעיל), הדגיש עודה: "אני חושב שהעמדה הרווחת, גם בקרב ערבים וגם בקרב יהודים, היא התנגדות לשימוש של אזרחים בכלי נשק. דרך המאבק שלנו היא דמוקרטית, וכחלק מהדרך הזו אני מתראיין בעברית כדי לדבר עם הציבור הישראלי. אנחנו רוצים לשכנע את הציבור שטובת כולנו היא לחיות בשוויון, בשלום ובדמוקרטיה. זה האינטרס של כולנו. זו המולדת שלי, ואין לי מולדת אחרת".

גם חבר מועצת העיר חיפה מטעם סיעת חד"ש, רג'א זעאתרה, גינה את הירי: "אינני מכיר את המפגע באופן אישי. שמעתי שכל מכריזי הופתעו לחלוטין מהמעשה. זה מעשה שלא ייעשה. המאבק של הציבור הערבי הוא מאבק בדרכים דמוקרטיות לא-אלימות".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

האוצר מסכן את הקצבאות

ומה יקרה כאשר הדרישה לקצבאות תגדל? למשל, כתוצאה מגידול בשיעור האבטלה, או בשל צמצום בהכנסות המדינה הקפיטליסטית ממיסים בעקבות משבר כלכלי? יצוין לזכותו של שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים חיים כץ, שהתפטר באוגוסט אשתקד בעקבות הגשת כתב אישום נגדו בחשד למעשים פליליים, כי במהלך כהונתו ניהל מערכה לניתוק קופות האוצר והביטוח הלאומי. אך גם הוא לא הצליח לשנות יחסי הכוח בין הביטוח הלאומי למשרד האוצר. חמור מכך: באוצר סבורים שאין ביכולתו של המוסד לביטוח לאומי לנהל את ענייניו הכספיים. מכך עולה שהקרב על עצמאות הביטוח הלאומי יימשך.

כבר עכשיו קצבאות הביטוח הלאומי אינן נותנות מענה הולם לצרכיהם של האזרחים. מה יקרה כאשר "לא יהיה כסף בקופה"?

על ההסתדרות לנקוט עמדה תקיפה יותר בכל הנוגע לעתידו של הביטוח הלאומי ולשמירת עצמאותו. אין לשכוח שבמשך עשרות שנים דאגו ממשלות הימין ו"האחדות הלאומית" להקטין את תשלומי המעסיקים לביטוח לאומי – בעוד תשלומי העובדים נותרו בעינם.

דח"ל חאמד אבו זייד

גיל הפרישה של העובדות ותשלום קצבאות הזקנה

מזה מספר שנים מתקיים דיון סביב גיל הפרישה של העובדות – לאחר שגיל הפרישה של העובדים עלה ב-2004 ל-67. הנוסחה שמציע האוצר היא פשוטה: להעלות גם את גיל הפרישה של הנשים, וכך הן יקבלו פנסיה גבוהה יותר. בדרך זו כך יקטן נטל תשלומי קצבת הזקנה המוטל על הביטוח הלאומי.

אך לדברי שתי חוקרות ממרכז אדוה, יערה מן ונוגה דגן-בוזגלו, הוויכוח האמיתי אינו על גיל הפרישה מעבודה, אלא על התוכנית של משרד האוצר לדחות את תשלום קצבאות הזקנה תלויות ההכנסה, אשר ניתנות כיום לנשים בנות 62 ומעלה שהכנסתן הכוללת נופלת מ-5,000 שקל בחודש.

נשים רשאיות כבר כיום לעבוד עד גיל 67. לא ניתן לכפות עליהן פרישה לפני כן, ומי שמסוגלת אכן ממשיכה לעבוד. הגיל הממוצע בו פורשות נשים בישראל הוא 66, ושיעור הנשים בגילים אלה בשוק העבודה בישראל גבוה משיעור זה ברוב המדינות הקפיטליסטיות במערב.

לדבריהן של מן ודגן-בוזגלו, "הרצון של האוצר הוא לחסוך תשלום קצבאות, ובשמו הוא מוכן להפקיר לגורלן קבוצה גדולה של נשים מבוגרות".

עוד הן מוסיפות, כי "כל העלאה של גיל הזכאות לקצבאות זקנה חייבת להיות מלווה בהשקעה משמעותית בשוק העבודה, ובפיצוי של עובדות ועובדים שאינם מסוגלים לעמוד בגזירה. במה יעבדו הנשים המבוגרות שנפלטו ממקצועות שוחקים בשוק העבודה? לכך אין לאוצר תשובה".

נ"ע

קופת הביטוח הלאומי, כך מעריכים, צפויה להתרוקן תוך 20 עד 30 שנה. אם אומדן זה נכון, צפויה פגיעה קשה בכלל האוכלוסייה בישראל, ובאוכלוסיות המוחלשות בפרט. המוסד לביטוח לאומי הרי אחראי למימוש מרבית הזכויות החברתיות במדינת ישראל – לרוב (אך לא רק) באמצעות תשלום קצבאות.

בשנים האחרונות הוגשו לא מעט המלצות להתמודדות עם תחזית קשה זו – אך הן נגנזו. דוגמא בולטת היא המלצות הוועדה לאיתנות פיננסית של המוסד לביטוח לאומי משנת 2012. גם דו"ח מבקר המדינה לשנת 2015 עסק בנושא, וגם ממנו מתעלמת ממשלת הימין לחלוטין. ככל הידוע לא ערכה הממשלה ולו דיון אחד בנושא.

בקופת הביטוח הלאומי יש כיום 230 מיליארד שקל, ובשנים האחרונות נרשם בחשבוננו עודף הכנסות על ההוצאות. במילים אחרות, הגבייה של הביטוח הלאומי גדולה יותר מהיקף הקצבאות שהוא מעביר למיליוני אזרחים.

אולם על פי התחזית, בעוד כתשע שנים צפוי המצב להתהפך והקופה תתחיל להתכווץ. לפי האוצר, הסיבה העיקרית לכך היא משקלה ההולך וגדל של האוכלוסייה המזדקנת עקב עליית תוחלת החיים של הקשישים. כפועל יוצא ממגמה מבורכת זו, יצטרכו תשלומי העובדים לממן יותר שירותים וקצבאות עבור הקשישים.

הצפי הוא כי בעוד כשבע שנים, בשנת 2027, יעבור הביטוח הלאומי לגירעון שוטף. החל באותה שנה תצטרך המדינה להעביר בכל שנה מיליארדי שקלים שיחסרו לביטוח לאומי.

הכיסים העמוקים של הביטוח הלאומי

מול תחזיות אלה נשאלת השאלה: מה יקרה כשתתרוקן קופת המוסד לביטוח לאומי? כיצד יוכל להמשיך לשלם לאזרחים קצבאות? האם יופל נטל הקצבאות הכבד על כתפי האזרחים בדמות מסים, או שמקבלי הקצבאות יהיו אלה שיפגעו?

חסרון הכיס הצפוי של הביטוח הלאומי אינו מדאיג במיוחד את ממשלת הימין. מזה שנים, בניגוד לחוק המחייב להפריד הפרדה מוחלטת בין קופת המוסד לאוצר המדינה, מרשה לעצמה הממשלה לעשות שימוש בעודף התקציבי של המוסד לביטוח לאומי. עודף זה מנוצל למימון הוצאות שוטפות של האוצר.

האוצר עושה שימוש בכספי הביטוח הלאומי ומנפיק תמורתם איגרות חוב. נכון לשנת 2016 הסתכם חוב המדינה לביטוח הלאומי בכמעט 230 מיליארד שקל. אנשי האוצר מתחמקים מתשובה לשאלה, מדוע חוב עתק זה לא נכלל בחישוב החוב הלאומי של ישראל, ורק הריבית נכללת בחוב. סכום זה מהווה יותר ממחצית תקציב המדינה לשנה זו!

בדיוק כפי שפועל מנגנון התלות בסם בקרב מכורים, בכל שנה מופנה העודף התקציבי של הביטוח הלאומי לרכישת אג"ח נוספות. מחציתו מושקע באגרות חוב מסוג עיבל ומחציתו באגרות חוב הנושאות ריבית משתנה, הנקבעת במועד ההנפקה. חישוב זה פוגע באיתנות הפיננסית של הביטוח הלאומי. חשוב להדגיש שכספי הביטוח הלאומי אינם כספי מדינה, אלא כספים שהופקדו ברובם בידי העובדים והמעבידים ואשר נועדו לאפשר את תשלום הקצבאות.

סין נאבקת בוירוס באחריות, אך נאלצת להתמודד גם עם גזענות ותעמולה

הפוליטיקה של הקורונה

עלינו להביע סולידריות עם העם הסיני הגדול במאבקו נגד המגפה.

בתחילת המגפה, ניסו השלטונות להשתיק קבוצת רופאים שהזהירו מפני המחלה, והאשימו אותם בהפצת שמועות שווא. הפחד מאי-סדר, הצנזורה, האוטוריטריות והריכוזיות,

גרמו, כנראה, עיכוב בתגובה הממשלתית. עיכוב זה גרם לכעס ולא-אמון כלפי השלטונות בקרב חלק מהאוכלוסייה. יש כנראה גם טענות מוצדקות על הבדלים ברמת הרפואה בין הערים הגדולות לבין האזורים הכפריים, וטענות לגבי אי-השוויון בטיפול הנובע מהבדלי מעמדות ומעוני תחת "הסוציאליזם בעל המאפיינים הסיניים" (הקפיטליסטיים).

במסורת הסינית, הקיסר הוא האחראי לאסונות הטבע המכים בממלכה. הממשל

הסיני מודע, גם בעקבות המסורת הסינית וגם ממקרים מודרניים דוגמת צ'רנוביל, למתח החברתי והפוליטי בזמן מגפה. הממשלה הסינית נוהגת בנחישות ובאחריות. יש להבדיל בין ביקורת מוצדקת לבין ניצול המצב בסין לתעמולה אנטי-קומוניסטית ואנטי-סינית ולקנסופוביה אנטי-אסייתית. מניעת כניסתם של סינים ואסיאתים לארצות רבות ללא כל אבחנה היא גזענית ואין לה שום בסיס מדעי. כך גם הקונספירציות שהופרחו, לפיהן מקור המחלה הוא אכילת עטלפים. גם שמועות שהנגיף הוא נשק בקטריולוגי ש"ברח" ממעבדה סודית בסין או שנגנב בידי מדענים סינים מקנדה הן תיאוריות-קונספירציה חסרות-ביסוס. מגפות יוצרת פחד ודיס-אינפורמציה, ולכן הן משמשות כר פורה לתיאוריות על מזימות ולדעות קדומות. יש לזכור כי בעבר היו אלה בני המיעוט היהודי שסבלו בארצות שונות מדעות קדומות והואשמו בפריצתן של מגפות.

בסין – הכלכלה השנייה בגודלה בעולם, שחלק הארי של הייצור שלה נועד לייצוא – יש להפסקת הייצור השלכות עולמיות. כיוון שכלכלת סין תורמת כיום כשליש מסך הצמיחה העולמית (יותר מארה"ב), תורגש ההאטה בכלכלה העולמית כולה. מצד אחד, סין מצמצמת את ביקושיה לאנרגיה ולחומרי-גלם וגורמת בכך לצניחת מחירים. מצד שני, המחסור במוצרים מעלה מחירים בסין ובארצות המייבאות מסין. ערכו של המטבע הסיני יורד. הובעו גם ספקות לגבי יכולתה של סין לממש את ההסכמים להגברת הייבוא שהושגו במו"מ לסיום מלחמת הסחר בין סין לארה"ב.

משבר מגפת הקורונה רק התחיל. משכו, ממדיו והשלכותיו טרם ידועים. המחלה פוגעת במיוחד באוכלוסייה הקשישה ובשכבות האוכלוסייה התלויות ברפואה הציבורית, המצויה במדינות רבות במשבר ללא קשר לוירוס. למדינות העניות שבהן אין ממשל תקין אורבת הסכנה הגדולה ביותר.

מגפה היא תופעה בעלת השלכות פוליטית ברורות. במאה השלישית לספירה הייתה מגפת הדבר אחד הגורמים להתמוטטות האימפריה הרומית. מגפת "המוות השחור" במאה ה-14 הייתה אחת הסיבות לקץ הפאודליזם בבריטניה. המחלות שנשארו הספרדים לאמריקה במאה ה-15 מילאו

צוות רפואי בעיר ווהאן (צילום: סוכנות הידיעות סין החדשה)

תפקיד עגום בהשמדת העמים הילידיים. השפעת הספרדית הרגה ב-1918 כ-50 מיליון בני-אדם. ב-30 השנים האחרונות מתו כ-25 מיליון בני אדם מאיידס – ואלה דוגמאות בודדות. לפי המחקר, תוצאות המגפות תלויות בגורמים מרובים: צפיפות האוכלוסייה, הרכב הגילים, מוביליות וקישוריות בין אזורים שונים, המבנה החברתי, יעילות הממשל, ארגון מערכות הבריאות והשוויון הבריאותי, הגלובליזציה והתלות הכלכלית, וכמובן – הידע המדעי ואירגונו.

קורונה הוא שם סוג הכולל כמה וירוסים. וירוס הקורונה החדש (2019nCoV) הוא שם הזן שנתגלה לאחרונה ופוגע במערכת הנשימה. הסוג החדש הוא זואונואטי, כלומר מועבר מחיות לבני אדם, שמדביקים בהמשך זה את זה. המגפה פרצה בסין בסוף דצמבר האחרון או מעט לפני כן. המחלה מצויה עדיין בשלבי התפשטות וטרם הגיעה לשיאה. עדיין אין תרופות למחלה, ובינתיים מנסים רופאים להיאבק בה באמצעות תרופות אנטי-וויראליות קיימות. פיתוח חיסון יארך לפחות שנה. הוראת רה"מ נתניהו למכון הביולוגי בנס-ציונה להכין חיסון מיד היא גימיק בחירות נלעג וריק.

כיום ידוע על כ-42,000 איש שנדבקו ב-30 מדינות שונות, ומספרם עולה מדי יום. מספר המתים הידוע עד כה הוא מעל 1,100 (נכון להוצאת גיליון זה), והוא כבר עולה על מספר המתים ממגפת ה-SARS ב-2003. שיעור התמותה, עד כה הוא כ-2%, כלומר גבוה מהתמותה משפעת עונתית (כ-0.1%), אך נמוך בהשוואה למגפות דומות בעשורים האחרונים: SARS 9-12%, שפעת העופות - 6-10%, MERS-35%.

שלטונות סין נקטו אמצעים דרסטיים לאיתור, להכלה ולבידוד הנדבקים ולחיפוש תרופות למחלה. העיר ווהאן שבה 11 מיליון תושבים מושבתת כליל; אנשים נדרשים להישאר בבתיהם, וצוותים רפואיים עוברים מבית לבית כדי לאתר חולים ולפנותם למרכזי חירום. עבודה, לימודים ותנועה לפרובינציית חוביי וממנה (כ-50 מיליון תושבים) הופסקה למשך תקופת הדגירה של המחלה. לצעדים שנקטו יש מחיר כלכלי עצום, בעיקר כשאין וודאות לגבי קצב התפתחות המחלה ומשך הצורך בעוצר. נקיטתם מלמדת על העדפת בריאות הציבור על חשבון הפעילות הכלכלית. סיפורים בעיתונות הישראלית והעולמית המדגישים את הפגיעה בפרטיות אינם רציונליים ואינם מוסריים – תנאי מגפה מחייבים חשיבה כוללת, ולא של כל אדם לנפשו. בעת הזאת

אבישי ארליך

פינוי מעברת כפר סבא בחורף 1953

אות קלון על שירותי הביטחון

שירות הביטחון שעמד מאחורי הממשל הצבאי שרדה באוכלוסייה הערבית עד שנת 1966, עמד גם מאחורי גירוש תושבי מעברת כפר סבא בחורף של שנת 1953.

אותו שירות ביטחון עמד מאחורי זוועת הפינוי, באישון לילה על גבי משאיות, של מעברה שלמה של עולים חדשים, מרביתם מעיראק. לתושבים לא ניתנה כל שהות לאסוף את חפציהם. העילה הרשמית לענישה קולקטיבית זו הייתה קיומה של פעילות קומוניסטית "מסוכנת" בתחומי המעברה. לפרופ' אברהם שטח, שחי במעברה באותם ימים, הפינוי הזכיר את הפוגרום ביהודי עיראק.

תוצאות הבחירות לכנסת השנייה בקיץ 1951 עוררו את שירות הביטחון לפעולה. המפלגה הקומוניסטית התחזקה וקיבלה יותר מ-27 אלף קולות – כ-12 אלף קולות יותר מאשר קיבלה בבחירות לאסיפה המכוננת. 4% מאזרחי מדינת ישראל שלחו חמישה נציגים לכנסת השנייה – שמואל מיקוניס, מאיר וילנר, אסתר וילנסקה, תופיק טובי והסופר אמיל חביבי.

במהלך פעילותה של הכנסת השנייה גדלה הסיעה הקומוניסטית ל-7 חברי כנסת, לאחר שהצטרפו אליה עוד שני ח"כים פורשי מפ"ם: ד"ר אברהם ברמן, ממנהיגי הלווחמים בגטו ורשה, וד"ר משה סנה, מי שהיה מפקד "ההגנה" טרם קום המדינה. באותה תקופה התעוררה אהדה למק"י בקרב חניכי תנועות נוער ציוניות ובמידה רבה גם בקרב צעירים משכילים באוכלוסייה הערבית.

גם בקרב תושבי המעברות התפשטה האהדה למק"י. מגמה זו ניכרה במיוחד במעברות המאוכלסות בעולים מעיראק, כמו מעברת עמישב בפתח תקווה והמעברות ברמתיים, בפרדס כץ, בחירייה ובכפר סבא. על פינוייה הפתאומי של האחרונה כתב ד"ר דן גלעדי, יליד כפר סבא והיסטוריון של העיר: "הפתאומיות שבה בוצעה הפעולה מנעה מהעולים להבין את המתרחש או לארוז את חפציהם".

אין שום הצדקה מוסרית לפשוט על אוכלוסייה אזרחית כליל חורף קר, ובאישון לילה להעלות את כולם על משאיות במעטה של סודיות, ללא כל הסבר, ולהעתיק אותם מהאוהל בכפר סבא לאוהל, או לפחון, או לצריפון במעברה אחרת במקום אחר בארץ. אך לגרסת שירותי הביטחון, הפעולה נדרשה על מנת למנוע "סכנה של פעילות קומוניסטית במעברת כפר סבא הסמוכה לגבול עם ירדן".

פרופ' שטח סיפר: "רעש מנועים של כוח תוקף שלרגע נשמע כמו טנקים משוריינים העלה חשש שבן רגע ימחצו את גופי הדק במיטתי הדלה". הוא הוסיף: "יצאתי מהצריף וראיתי שירה של משאיות צבאיות. שוטרים וחיילים הגיעו למעברה החלו להעמיס עליהן כמה אלפי עולים חדשים מעיראק, מאיראן וממדינות צפון אפריקה. חרדה וטרור התלבשו עלי כמו בעת הפוגרום המוסלמי על ביתנו בעיראק... החיילים קיבצו תושבים מבוהלים והדפו אותם לתוך משאיות ריקות, בלי לאפשר להם לקחת עמם את חפציהם".

אך בסיפור עצוב זה יש גם הבזקי אור של מוסר. הבזק אור בודד נמצא בפרוטוקול של ישיבות מועצת כפר סבא, עליו שומרת ירדנה אינוברג, מנהלת המוזיאון לתולדות כפר סבא.

הבזק האור לובש את דמותו של חבר המועצה יצחק שושני, שהתריס נגד הפינוי הפתאומי וגינה את "התגובה הבלתי הולמת של רבים מתושבי המושבה...".

אף לא קומוניסט אחד מתושבי מעברת כפר סבא הועמד לדין על קשר עם האויב, כפי שרמזו שירותי הביטחון וראש המועצה מרדכי סורקיס. אך כדי לשבור את השפעתם של הקומוניסטים בכפר סבא החליטו שירותי הביטחון על פעולה אכזרית זו, והוכיחו בכך מידה של טירוף, העולה על זו של העמית המקארטיסטי שהשתולל באותם ימים בארה"ב. תושבי מעברת כפר סבא פוזרו במעברת קוביבה ליד רחובות, במעברה ג' ברמלה, במעברת קדימה, בקסטינה, וחלקם הגיע למעברה עמישב ליד פתח תקווה. אני, כנער בן 17, ראיתי את אלה שהגיעו למעברה "עמי שב".

הפחון של יעקב קוג'מן

הקומוניסט במעברה בפ"ת

השיר מוקדש לזכרו של יעקב קוג'מן, ממנהיגי המאבק של המעברות בשנות החמישים של המאה הקודמת, שנפטר בגיל 89.

אמי היתה בשליטת במטבח
בגן הילדים של ארגון אמהות עובדות במעברה בפתח תקווה
עם צרפלי טרם-אור עם רוחות נאנחות על גבה
באה כל בוקר לגן הילדים בפחון שצמח על אדמה חורגת
אדמה שקרשה את שדה הפלגיות של ילדותנו במושבה הלבנה
גדלה פחונים שוקעים צעירים בין קמטי שלכת דומעת.

הפחונים במעברה עלו מן האבק בקיץ ומן הבוץ בחורף
לבה של אמי עטף בפחון אהד פריכים לארוחות בוקר
אהבתה לשה וטגנה קציצות לחם בפרוגי בשר לארוחות
צהריים
רוחה חממה במקרר לבכות ילדים בימות הקרה.

אני הצבר מהמושבה הלבנה
בנה של חדרה מארגון אמהות עובדות
ראיתי אותה בפחונים הנעים כעדר ספינות
מימת השרב בה החשך ענר
לימת הקרה בה החשך ילל.

בין בלויי עררי פחונים צפופים פרומי גגות קרועים
כורעים דולפים באחו בוצי פועים פעורי פה
אהבתי את הפחון של יעקב קוג'מן העיראקי
פחון עשיר בספרים

ממסד מבטן ברגבי אדמה
ועד טפחות דמועות מגשם נערמו ללא סדר
טולסטוי וצ'כוב, ג'ברא אבראהים וע'סאן פנפאני,
שקספיר וג'טה, נגיב מחפוז ורג'ה אלזקאק
מילונים בעברית ובערבית, אנגלית וצרפתית
עתוני אלאיתחד, הקפיטאל של קרל מארקס
המניפסט הקומוניסטי וספר תנ"ך.
בתקליט פלסטטיק חרשה לה המחט
בטהובן וצ'יקובסקי, פול רובסון והרבה הרבה אום פלתי'ום.

אהבתי את הפחון של יעקב קוג'מן הקומוניסט
תפן כופר מעיראק שפחונו הביס תמיד תוגות אלמות
מימים מסתתים בעבודות דחק מנוגות חיים ואדם.

אהבתי את הפחון העשיר של יעקב קוג'מן הקומוניסט העני.

איתן קלינסקי

השכלה פוליטית

ח"כ עודה פועל לשחרור כ-20 אזרחים הכלואים בתורכיה

ח"כ איימן עודה, יו"ר הרשימה המשותפת, פועל למען שחרורם של כ-20 אזרחים ישראלים ערבים הכלואים בתורכיה. ח"כ עודה קיים בשבוע שעבר ביקור בן יומיים בתורכיה, שם קיים פגישות עם בכירים מקומיים, בהם יו"ר מחלקת ההגירה ומושל איסטנבול. עודה העלה בפניהם מספר מקרים של ישראלים הכלואים בתורכיה, ובהם אישה כבת 40 הנמצאת במצב בריאותי קשה, אך אינה יכולה להגיע לישראל לטיפול בשל צו מניעה שהוצא נגדה.

"האזרחים הערבים הם יתומים מול הרשויות. חשוב להדגיש שכל צעיר שטעה בחו"ל צריך לקחת אחריות על מעשיו. עם זאת, אין סיבה להפריד אדם ממשפחתו במשך שנים ארוכות בכלא זר", מסר ח"כ עודה. יו"ר הרשימה המשותפת סיפר כי נוסף לאזרחים ערבים, יש גם צעיר ממוצא אתיופי הכלוא בתורכיה, לאחר שנעצר ובכליו עלי גת. הצעיר נידון לתקופת מאסר ממושכת.

ח"כ איימן עודה בכניסה לאוניברסיטת תל-אביב, יחד עם פעילי חד"ש בקמפוס (צילום: יז הדרך)

סטודנטים הפעילים בחד"ש השתתפו (7.2) ביום הפתוח למתעניינים שנערך באוניברסיטת תל-אביב לקראת הרישום לשנת הלימודים הקרובה. הסטודנטים הפיצו את חומרי ההסברה של הרשימה המשותפת וקראו לנרשמים להצטרף לפעילות חד"ש בקמפוס. אל הפעילים הצטרף יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש).

גם במוסדות אחרים להשכלה גבוהה קיימו תאי הסטודנטים של חד"ש פעילויות דומות. פעילי חד"ש קיימו בשבועיים האחרונים אירועי הסברה ונפגשו עם סטודנטים ועם מתעניינים בלימודים במוסדות השונים להשכלה גבוהה. זאת במטרה להגדיל את מספר המצביעים לרשימה המשותפת ולגייס פעילות ופעילים נוספים לתאים השונים – הן בקרב אלה המתעתדים ללמוד והן בקרב הלומדים כעת, יהודים וערבים כאחד, נמסר. ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי (בנק") אירגנה 24 אוטובוסים שיצאו מערים ומכפרים ערביים ליום הפתוח באוניברסיטת תל אביב, באמצעותם הגיעו לאוניברסיטה כאלף צעירות וצעירים.

בעקבות ההשתתפות ביום הפתוח מסר ח"כ עודה: "העלייה הגדולה במספר הסטודנטים הערבים היא ציון דרך חשוב עבור החברה הערבית ומקור לגאווה גדולה עבור כולנו. ההשכלה הגבוהה חשובה לכל צעיר וצעירה לחיים האישיים – לפרנסה, להצלחה בחיים ולפיתוח האישי – אבל לנו, כמיעוט לאומי, ההשכלה הגבוהה היא חשובה גם כנשק חברתי נגד הגזענות ונגד האפליה. אנחנו בטוחים בחברה הצעירים. הדור הצעיר והמבטיח הזה יהפוך את המשוואה הפוליטית".

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון - חד"ש

אבלה על מותו של אלכס מסיס
פעיל השלום ואיש הקולנוע הוותיק, בעקבות מחלה קשה

הרשימה המשותפת

מפגש עם ח"כ איימן עודה בתל אביב

יום שלישי, 18 בפברואר, 20:00, "קפה אדמונד", יהודי הלוי 33

הרשימה המשותפת - חוגי בית

אבו גוש, 15.2, 20:00, רח' ענד עלי 13, דירה 8

קיבוץ סאסא, 18.2, 18:00

כליל, 19.2, 20:30, "קפה כליל"

קיבוץ צרעה, 20.2, 20:00

לפרטים נוספים: אמילי - 050-9047787

מועדון קולנוע בגדה השמאלית

נערה עם יקינטון - האסה אקמנס

1950, שבדיה (שבדית; תרגום לאנגלית)

מוצ"ש, 15 בפברואר, 20:00, אחד העם 70, ת"א

למנשה כליפה היקר

במלאות לך 90 שנה מאחלים לך בריאות טובה

הוועד המרכזי של המפלגה הקומוניסטית הישראלית

לחברנו מנשה כליפה

מיטב האיחולים בהגיעך לגיל 90

מחוז השפלה של מק"י